

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСНОХ У ЮГОСЛАВИЈИ

„Руски Новини“ виходя щоман на дванадцять. — Зрештву на рок 35 днів.
 Адреса: „Руски Новини“ Р. Керестур.
 Числа: Чеканого року 88-888.
 УПРАВА „РУСКИХ НОВИНА“.

Видана: Руске Нар. Преса Друштво
 За редакцију одговара: Мих. ФИРАН.

Христос Воскресе!

„Ви гледате Исуса Назарянина распятого? Вон воскрес, ту го цет.“ (Марко 16,6.) Так гуторел Ангел женом мироносицом, котри в недзелю рано пришли на гроб, да зос драгоциним миром проукажу чесн мертвому Тілу Исуса Христа.

„Христос воскрес“ тоті слова чули апостоли и ученіки Христова. Воли не лем чули тоті слова, аь и видели воскресшого Спасителя, з нїм бешедовали, да Його ранох руки покладали, слухали Його науку.

„Христос воскрес“, ширел ше тот глас од устох до устох по Єрусалиму, Юдеї, Галилеї, Самарії и по других странах міста, по Азії, Африки и Европи.

И тераз ше по широким странах швета розглашує тот радосни глас: „Христос воскрес“ и цим наполює душу каждого християнина з пайвекну радосту.

Саме Св. Писмо нам гутори, же воскрескуде Христа Спасителя то пайважнїша правда св. вири нашеї. „Бо кед Христос не воскреснул, теди даремне наша приповіданє, даремна и вира наша.“ (1 Кор. 16,14) — научовал св. Павло.

Сам Исус Христос показовал ше на своєю воскреснує як на пайвекши доказ своєго Божества. Вон воскреснул леґивил у Наїму, воскресол данику Жирону и Лазара, зробел превелі други чуда, але найвекше чудо зробел, кед сам себе воскресол од мертвих.

По одрідженю св. Церкви радосни шпиваме преа 40 днї, же „Христос воскрес од мертвих и зос своєю шмерцу шмерц широким людях надвладел, а как живот вечни даровал“. Шпиваме то прето тельораз, да змоцнїме своєю виру у воскресшого Спасителя, да ше чим баржей рознаїмо на совнесте отримованє Його заповидох, и да у своєм живоче шше идзїме за Його св. прикладом, гоч кельо ест нешка людзох, котри ше дзвїгаю против Христа Господа. Не бойме ше широким неприятельох Христових, бо Христос надвладел и теди, надвлада и тераз широким неприятельох своєго царства.

Широким своєм виришн, празнїшн Христового воскреснуца виричуєм зос словами: „Христос воскрес!“

† Дионизий, владика.

Тоту статю шписел покойни Пресвященни Владика за „Руски Новини“ наредок шше прех своєм бахомом до Жумберку.

Велька Нощ.

Виквитла на жеми гадябана багнїска... церква шипициена... Велька Нощ ше рихта... ише не чул дзвон... а кажди їх пита чи на людски нужди чезнало одвита?!

Нараз лем задзвоня... биж-бам... так гуторя: „...ходзел Исус Христос, Син Божий на жеми цернїох венец пошел... смутни бул и земли, пушал людски слези... так страдал у души! Свел да нас од грїхох зос широким оакрунїл Цернїл-Вон Пиятєк и Вельку Соботу пречекши криж пошел на гору Голгофу...“

Дзвони даниє дзвоня... гласа нам поуку: „... же Правда шше була розлята на крижу Любов така пудза там, дзе людзе жию! Жем наша Голгота... ест нешо цернїя... Христос Воскрєс! Верце — ест и Воскрєсенїя!“
 Єлена К. Солопар-Полишица.

Вельконоцни дзвони.

У вельким посце, остатнї три днї, Дзвони ше пашо не оздзивали... Три днї, три ноци пред Воскрєсенїем Як да їм людзе шерца звязали.

А кельо днї уж и кельо роки Як давони у давним Краю не граю? Кельо лем роки шерца Народу У давнох чезжих Правду чекаю...

Кед прешли три днї з трома ноцами Дзвони ше знова розколїсали: — Христос воскреснул и Правда Його — Радосно шветом ширим явили.

Народу тому до Правду чека Три днї док Його Голгофти виду, На кридлох гласу воскресних дзвонїох Воля и шесце напетно приду.

ВАДУНАЙОВ.

Апостолство церпєня.

Даскельо думи за Страстни тидзєнь.

„Чловек поуоче душу зос бешеду, а доведзи до спасєня зос церпєньом.“

Вельо предзи пред Богом добра молитва, але вельо велєй вредзи жертва церпєня. Добра молитва аж теди постало продомїта, кед сї придодже даскельо капан церпєня.

Гоч и найвекши пашо слова, ридко пойдут аж до ами шерца. Зато до шерца уходза лем такї дїта, котрих проведзи богумила жертва. Приклад нам дава сам Исус Христос.

Вон могел виберат; недиш ввелїнїзма орудїями да спешн швет, а по вибрал? Правда, Исус Христос и поуочовал у чедл творел и вельо модил, але спашєнє докончєл аж на Голгофти на коню — зос церпєньом.

Воскрєсенї Спаситєль сам гуторел дном учеником, кед ишли до Емаусу: „Було по-требнє, же би Христос церпєл.“

Апостол Павло нам гутори у посланїю ку Ефезяном: „У Исусу маме спашєнє по Його зрєвї.“

Конїк панує над широким живочем Исуса Христа, а так исто и над цалу исторїю швета.

Засадзєчє древо крижа на Голгофти царує над широким народами и над бизами. Роспїятї Исус Христос зос широким розши-

рєним руками отримувє нам и днєшнє живот вечни.

Господ Исус Христос перши започал своєю роботу спасєня роду людского зос жертву, Його жаданє, да го и ми наслїдуєм.

Нашо пашо баша чезжи. То часи мучєнїкох. Да ше приготуєм на широким жертви, старєйме ше прелозадишн Страстни тидзєнь у духу Церкви. Роздумїмє о тайнствох того тїжко:

На Книгу недзелю спємнїмє ше, як Исус Христос уходзи до Єрусалиму на своєю цернїи. Подзелєл, пошторох и штрєду, як Исус Христос остатїораз давал найкрасши науку у храму Єрусалимским; Жогєннї шлїпарїоїк, як установел Тайну Евхаристїи и започал своєю страшнї мучнї; На Вельки Пиятєк о Його цернїньох и о шмерци прєтїс; На Вельку Соботу о Його цернїянїю у гробу, док Його душа пошла до Ада, да ошлєбодзи правдїнох Старого Зарїту.

Вельо лє модїмє за широким, котри под власну безбожнїкох цернїя за своєю виру, же би вони витримали у церпєньох до конца.

† Дионизий, владика.

И тоту статю шписел покойни Пресвященни Владика задовоно прех своєю ширєбу.

УМАР НАМ ВЛАДИКА

«Владика умар у Жумберку» рознесла чарна вистка по Керестуре понадток рано 15. отримла. «Рано го нашла мерзого у поцелі — на парохії у Мрзлим пољу». Цо??? «Гей, пише у мадирских новинах».

Не верим, не може то буц, ша здани пошел, да по старим апостолским обичаю обичае своіх вирних розручаних у жумберских горох. Чекам кажди дзень же ше яви до новинох, як Вон го вице робил. Не може то буц, та як?

Але приходза телеграми. Умар, умар наш Владика, наш Отец, наш пастир, наш добродітель, наш Вожд, наша слава.

Умар нестодзимано на својей апостолскеј работи, умар и нас охабел и охабел вельо неоловернелих работи за благо народу и вельо плани за дальши дїла.

Удар то за нас таки багли и таки вельки, же у перши час не годни зме ше знайси и презенти, но ше стало.

О, ше нам Вон бузде хибни, и длуго ше будземе за нїм оглдан, як овци од пастира охабени.

А терас ошатриде кратко його живот и дїла.

Народзел ше покойни наш Владика у Керестуре 10. октобра 1874. року од отца Янка и матери Турински Ани. Основну школу звершил у родзеним ванах, а першу гласу гимназию у Винковцах а далей у Загребу дзе звершил и богословски науви и 1. ян. 1899. бул ишвенчен за священника и такої постап префект у семинару у Загребу, а 1902 р. постап ректором того нашого институту, котри мал вельке значеня за цале шклицество. Кратки час бул на парохии у Шиду. Уж як ишвенчен священник учел далей и зножел докторат зос богословии и постап перши професор-катехет за наших школярох на штрелних школах у Загребу.

Покойни владика од младости указовал вельку любов за церкву и глибоку побожност котра ше у нїм вице баржей розвивала так, же го познайше ширши и својо и людзи, котри го велько познали, звали «святи человек».

1914. року постап администратор крижепаткогo владичества, а 1915. року ишвенчен у Риме за Владика. Зос владичеством утравил 25 роки.

Вихователь младежи

Як ректор семинара у Загребу дал ше покойни Владика зос палу дїшу на тоту найчешчу роботу, да од младих, лєтших и горших, школярох створи добрих людзох, ревних священикох и широких интеллигентох од котрих бузде хасен народу и чесц Богу. Труду нїгда не жановал, за кажде дзєцко окрмс ше старал, надпатрал його развој, його обичаї и склоности, як найлєпша мал прозавдел з оком полным любовью кажди кроцаї своіх школярох. Ширши го за то любели и так Вон виховал вельке число Божих слугох священикох а тиж скоро ширших интеллигентох наших и жумберских. Главне му було, да школяром усадзи до шєрца озбиљност, да у живоче чувствую вельку отвичательност за својо дїла пред Богом и народом. За його часох наш семинар бул перши конпикт у Загребу.

Владика и Отец народни

Подполно развил вельки наш Покойни Владика свою дїяљност кад пришол на упра-

ву чужого и худобного, у пєлїм занушеногo владичества. Ту ше указал на неутрудими работни, котри не зна у трудох одлучиву, котри ширши сє зробиц, ширши на својо место поставиц, каждому помагати и ширши Богу пошєвци.

Стара ше, да на цо пенних спашєних, зато их каждого року звалє до себе на дїхонни вежби, ишли на своім прикладом, стара ше за їх домашни материялни живот, неперестано цутє по парохиях у Бачкей, Босни, Жумберку и далєкєй Македонии, да уложа живит и потреби својого стада и да му поможе. И вшаде не остєла його блага

рука, його велько шєрцо, його на ширши жертви готова дїша. У Боснєй основал 5 нови парохии, подзвигнул церкви и парохиишнє доми, у Бачкей ше остарал за дїхонни потреби наших людзох и нових населєних Риту, Господишох и Бєограду.

Особєну старост указовал за манастири, бо знал, же зони вице були штрелки дїхонного живота, места молитви и дїхонного живота, места молитви и жрдєнє Божого благослова. Основал нови женски манастир у Керестуре, Шиду, Миклошевцох и Сошицох у Жумберку. У Осеку отворел конпикт за женску младеж, а мал план у крацким часу основац у тим веројє и конпикт за школярох.

За ширши ше народни потреби нон старал як добри отец. Барз често ходзел до власцох у Бєограду молиц за наших людзох, за школи, за учительох, за каждого, хто ше лєм на Нього обрєцел. Одпочивку не знал и не глєдал, главне му було створиц по вєлєй доброго својому владичеству и својому рускому народу.

Апостол кнїжкох и новинох

Мало хто так розумел важност друкованєй бєшєди як вельки наш Владика. Можеме пошєси, же Вон прани и перши основатель и творец нашей Просвити и нашого културного змаганя. Ище пред войну издава руски катакис, а по войни библию, зос його помоцу могол вєси вєдданно и наш молитвеник. Написал и о своім тронку издав кнїжки «Служба Божа», «Наша прадаєвска вєра» бул стаємни писатель у наших Калєндару и Руских Новинах, котри зос зос подписаним 1931 року нєпєно подзвигнул и розширєл. И

до нашєй друкарни уложєл вєн вельки капитал и бул перши, котри шпану друкарни рунєл и остариц допомогнул. А цо найглавнєйше, неперестано свєдєчєнох и интеллигентох лєпоколєвал до работи. Кєльо нон цєвел друковану бєшєду и як бул вице готови на жертви за нашу кнїжку и новини зна найлєпше зидєсєни, котри зос зим на тим цєлєк вєдєлє робєл остатнє 10 роки. Теранєй «Руски Новини» и «Раднє Слово» то у найвєкшєй часци його дїло.

Добри глас

Пре свою ревну, правдану апостолєку дїяљност, пре свою святи живот, пре свою вельку дїшу котра горєла з любовью за Бога и народ, пре свою вельку жертви за благо Церкви и народа бул на гласу и познати далєко поза нашу державу. У Риму при св. Отцони бул поштовани и признати як єден од перних владикох, вискоко го цєвел наш митрополит Шєнцкиц, поштовали го и любєли ширши шведикоє у Югославии. Вєлє и вєлє нам завидєлє, же мамє такогo владика, апостола и отца.

И терас го нет. Пошел од нас так несподзєвано, таї нагло же верим не можеме, гоч зме го уж поховали у нашєй керестурскєй церкви. Слєзка ше шєрцо од божа, Ша цо пошєвє сами, дзе помоц и пораду будземе глєдан, хто нам бузде далєй драгу указовал и сам перши цо ней крацац? Ша тєльо вице мал зробиц, таки красни плани, тєльо дєки.

Корєна його дїлох — основанє конпикту за руских школярох у Осеку, котре ше мало вице того року довершиц — остала недокончена. Чи зме годни сами без Нього того дїло довершиц? Хто нас бузде од терас зберац до громади и чувати нашу єдиност?

Страцєли зме Прєдьяка и Главу Церкви и народу руско-українского у Югославии. Вон нас у швєцє заступал и прєславєл.

Хто го замениц годлєи?!

Єдина нам потїха, же Вон од терас бузде на нєбє стаємни и таки вельки наш заступк, як цо бул вельки мєдзи нами як Владика и Вожд. Не забудзє Вон нас там, але неперестано бузде молиц Паца нєба и жєми, да чува його стадо, його народ на жєми и кажде зло од нього одбрани.

Злато закончємє: Най бузде воля Божа, идзє за ширши и прикладом нашого Владика, а Господь Бог на нєбє най му до блажєнство вичнє и велько дароц, же би могол з нєба далєй водзил и помагати својо засмучєнє стадо.

о. Михайло Фрєк

Остатня Драга Владики.

Несподзвана шмерц.

Несподзвано 15. априла пристопа ладна ловакка виступу о загадней смерци Пресвященста владика Др. Димитрија Нирадија у Мралим пољу у Жумберку, где бул на канонској визитиди. Тоту листку потвердили и телеграмн зос Крижевцох же Пресвященста Димитриј од подзелі й воци зешел ис медаи живика. Умар наго, необчековано. Зезар по вечері кошов латнуо до своей хжи, а рино и кваласю, лонже проци својого обичаю драго рако не кригнал до церкви, вошла до його хжи да владя до зос нм — и зашли го мертвого.

Його шмерц, шмерц лонже любови гу своім вирком и својоку народу престило бид по докторском душашо вице коло 11 година и воли.

Подзелок везар жерте цело Пресвященста владика по обичаеих законских дренисах и препатрунку комисаи пренашене у кату перге до Загребу, и одтамн до Крижевцох до катедралней церкви.

У своей владической церкви.

Ховань у Крижевцох одбуло ше стреду рино. До Крижевцох ше позберало зекше число виных священников, а креш тило и римокатоличких да Пресвященстоу указу остатню священническу должност, поштовате и любов. На ховань пришли и римокатолички владиконі: горватски митрополит Др. Алојзий Степицад, зос помошником владиком Силас Сависом, люблянски владика Др. Раджон, владика Маренич зос Дубровнику, Гаври зос Вавлуки, которски владика и администратор дубровника Др. Бурич, владика Бисертич зос Салату, Мсгр. Салмич генерал, цитар зос Загребу и велі други одлични поштоватеи Пресвященста владика.

На седем Годяни почало ше ховане Архирей, которе одравна преш. каноник Надь зос всистенцию наших священников Преш. Латковича викара Босни, о. Григорий Биляка дехала зос Иригюра, о. Мил. Фираки пароха зос Р. Керестура, о. Ванчик зос Ср. Матравци, о. Мако. Бушич зос Капура, о. Др. Слав. Кнша зос Керестура, о. Власва зос Промзля, о. Славона зос Козарцу о. Алекс. Билян зос Дервента и о. Минли Бучко з Равного Свас. По хованю були пельна Служба бина за покойного владика.

Одштотаваня

По Служба Божей римокатолички владиконі какди окреш дван Архирейске розрешена килонму покойников, а потим вино сасценство одсужено вице риз швахиду.

Од Пресвященста у мене владичох одштотавише Пресе. Др. Столинич и нагашел, же владика Димитриј бул пастер жизни котора насол својо стадо зос добрим глашом, науку, прикладом и дилни милосердия не лав духовного гла и митарничкого.

У мене священства крижовакскей епархей преураиче одштотавне сложел викар баналучки и шлагашел святи живот пресвященста Владика и його велику бригу за циле владичество, за которо розвои и добро покойников не бул чужка ви един жертви, ви одна работа.

Под час нашого богослуженя швахиду ак и самого вавровадзавя, швахива хер Карлометодиев зос Загребу. По звершению богослуженя пала ловаворка у великим числу рушела ше до парохиялскей церкви, где му вице раз подзелена „диспутатория“.

На краю ваврошу жалосна тебовиа стоняла, од ловаковнн ше одштотав делегат ваврошу Крижевцох, Кирилостодового хору и украинских студентах у Загребу.

По дражке дому.

По отпрашено авто-фургон зос целом Владика рушел ше зос кайбавшу родзинку до Шиду.

На дражка до Шиду Миклошевчана вилик у процесии зос својого валаву пеци километра, да остити риз прижитоу својого Владика. Учитель Я. Кистельник ше одштотав од малого валаву рускоку народу покойника — и його бешеду приношине на други месце.

У Шиду народ у великим числу дочекн вечер цело својого Пресвященста Владика и у процесии допровадзела до церкви, где ше такой вечер одслужил паристас, а рано на 6 годяни Служба Бона.

Зос Шиду автоше рушел креш Беркасов и Дел, где го у обидох вивало дочекл у швахавру наш народ, до Шлоку и нек до Керестура.

У своім родзеним валаве.

А Керестур ше вихтал, да преше дорожком остатки великого спайого сына. Дрешки од подзелоку какди два годяни з жалосну свою писмо гашели його шмерц, андас позикладати тарни застани, а сами застарани едни гу другим гуторели: кто нас териз будзе вичалке заступован, о нас таку бригу водити?

Окреми одбор од шкиких друштвох преохал старосц за достойне смутне привитане великого нашего сына.

У церкви под слику Мадри Божей виконана крикча, а иконостае ведно зос ивлическим столком лавити до черного. Черни вистар на славиох дзварах, черни вистани на черной главиох катурі, черни „живури“ пред церкву и на початку вилела од Лалитя. Шкико указивало на велику жалос.

Дочек пред валавом.

Уж од додла людсе ше почала зберат на поздня, за то напредке одзелених меслах, да ше улави процесия, котора валав докешки смерци остави Пресвященста Владика. На сам предке

позберала ше кочи з хованики, которе ше рушели, да допекли вице пред Лалитом авто и допровадзела го гу процесии. Е док воли пошла, да ше черни поклоня и поздравл жерте цело Воскресного Дастойника, дошли ше пред церкву под водством огнишасних и других одзелених од одбору оходзела процесия.

Процесия през валав.

На челе процесии були крижи. За крижами носели венци владичих друштвох и валавох. За ними шили школки дзени под водством шких учителей по шестеро у шере. За дечки шили лелики, венки дзени, черне една каша у шестих билих шкиках з народяна вавжавкеи, рино други дзавчата, потим делегати господних валавох и друштвох, влови, хер. священник, родина, а на коцду жена. Цела процесия шила у найкрасши шере, по шестеро у шере, наикх ваввадзела од својого воли. Кед процесия дошла за коц, поставели ше шкики до шквалуру тар, же да дзени почини ави ваврошу зос зрешками и ридельки у шквалуру шкика вавдела архиде аня. Почево ше куши похвалит тар, которе бул вавдан и вавка дзема у каждого, да ше тот шор отрим и тар по лелике указе поштовате жертику владиконі.

Даше ели бул красни за доек. Яна дочек. Пред Давковнм салашом вродителн труну зос авти до жертичаного херу, которе далаи шери тарн коц. Зос аня позикладани и чкленн венци и вавжени на коца.

Кед жертичане коца пришил до процесии — пред ним шили коницки, а за ним коца ваворка ше застановела, коницки аркугтели жертичане зос

напредке, венци (14) зос коцох превжали нашо дзеник шоблекали до близого у народним вавжавним обичаеу, так же какди венад вошели три дзавчата. През вавраненн шквалр женох прешли перше венци, а вав и жертичане коца на својо место до процесии пред священство, а за нма родина, котора пришил уж зос Крижевцох. Шкико народ пре добри шор вихтел труну.

Припит представителя валаву.

Такой на почетку валаву, шкики коца станул на својо место, припитл жертичане Владика у мене Руского Керестура земледиса Давна Рад зос кратку бешеду, у которей владика порешила зос шквалом, которе до наших душох шал заренка. И тек не земледисово зарно покосили и приваше му плоди, його радосе, так и готи заренка — наука со ю наш Владика до наших шердох шил за живот, прижити свој плод, а готи духовни влади ваврани, до кавтку зложени будо найкрасши венад позикосани руского шроду не гроб својого великого духовного вожи.

И жалосна процесия ше рушела. За гот нас римокатолички владиконі: ваввадлика Београдски Улич и суботински владика Вудкович зос олитом Ричом и римокатоличкима священниками, рушели ша з церквы, да венци и воли уласи у ваввадсно владика ги остатнић його путованю през свой родина Керестур. За тот час процесия пришла гу першеи жалобней катурі дзавгнутае на початку валаву при кражу и ту ше застановела. У мене руского учителя шки и руских школких дзени од Цренивцакского ше одштотав л. учитель Михайло Ковач зос слдующу бешеду:

Витаи, Владико!

„Не вичели зме очом своім Владико наш, шерца не дали зерни, же престало бид најдобрейше шерцо најленишого Сила нашого народу... Але виднине — правда, чужка правда... Сич, Роботничк вистати посебички приходан гал остатнйобраз до нашого валаву... Зос слезами у шкиох витаю це Архирейо, Отче наш, широкі ровни, шерца народу, привязаного Гу Богу и жемн гий шарней... На почетку ави, даскельо дні пред Воскресеньом — жем которе не виховала, прижа Це нязл до себе и лавиц будзе труну твою же својока аершима конткама...

И духаме вшера бучо... Бучило ше набо... чарши хмарн принципн гот швет кед ши вичтел Силу правди на поле својо, дате Ци од Господа... Орал ши глбокк бранди, вичореньовал коровче и шач... А заренка зос руки твојей широкей надала... Едал падали до черни, други лавали коло битей драги, трети падали на камен и шерца каменн, а ишквартн падали на родну жем...

И до кратких днвох случаска авола ше надалли хмарн над нами — завирьока ше рихта, вавиц нам, дзеном твоім треба. Пригудити ше ис будзе гу кому, бо отца миц не будземе... У најленижих часох вихдеш плс. Але заренка хтори ти шал, до спадли до родней жемн уродза плодом, уродза сторичае, Владико наш. Господь најленише аня цо роби. Викал це гу Себе, да нас там при Цьому заступаш и бранш... Широтни својо. — А кед придзе час Нашига Воскресеня и зберана вавдох зос шви Твојей Роботничку насебички зикше венци од плодох тих и авожиме на могилу твою и то будзе најлениши даруток до зме ци годни днц Владико, Учителю, Добредію и Отче наш вавимзени.

Ми учителю, поношине ше у смутку своім, же ши шветли науки и правди гу, у вишней школи прижа и полюбел.

У мене учителяох Керестурскей школи у мене шкиких руских учителяох одштотавише ше од Тебе Владико наш.

У мене малих дзеничкох, вторих ти тек любел складам Ци Владико шеру благодарности за ширі слова и велику любов.

Ми, учителя, будземе ім до коцка својого живота класи и на далей Тебе за прижад як ше посебично роби...

(Предлажено на 5 страни.)

Одлитоване керестурского пароха о. Мих. Фирака.

По Служби Божей остатні повдрав у мену своїх, своїх ширних и Р. Керестура дал незабутливу напомену Владикови местни парох, о. Михайло Фирак, котри нам приказал Прасвященного як вредного работника у винограду Господица, у каждам напрямку, котри вично робел, вично стварал, старал не о шикким, Шикко, и найменшу ствар робел зос велику даску, зос палу свою душу; кажде нашо напредпазна, па и найменше Його радонало, кидя наша стража, па и найменше припошеди му смуток. Подчас одлитованя пароха, о. Фирака, котри вон гуторел зос ширни чувствок болю и смутку и през саван, пала церква плакала.

Полагане до гробу.

По казані одшкваня нахакида, потем часни державного одбору и представники друштвоч пречисли трупу над викопку криту пред Сликы Пречистой Діви Марии пред иконостасом. Пречасни каноник Надь читал молитви и обряди хованя, а вец тліне оставки Владикови спускали до кривти. Але то не знярто, Народ спел ище раз видуди, арейск коло отвореного гробу Владики. И кривта остави отворена до другого поладня а тисячи вирних поіредходзели остатираза коло сього Владики.

При дочеку, при хованю людзе, шикок народ у великим числу и у красним шоре достойно дочекал и провадиле сього Владика. Тот шор служи лизним на часи, на радательном, так и учеником. Нікто би бул не думал, же 3 тисячи народу Керестура будзе ище несмерно у шоре там и цвезд у процесіи, же того велике число народу шор не претаргне ані раз. Вони шор перимала, бо любов су Владикови дала им тоту цвезу, да укажу найвекшу честь сьому жертвому Архидієєви, та и цудозому швету, котри аришол, же ше шора знаме грикани.

Владик нег медзи нами живого. Умир. Його дело зме, по Його власним жаданю аложели пред ноги Пречистой Діви у керестурской церкви.

Мерт Го медзи нами живого, але Його дух живи нас помагал, старал ше за нас и нацеди не лам найланише могол. Робел за свой народ, любел го и зато медзи своим народом спел и спочивал. Любел нас дов жид, любил нас так исто, ище и баржей по своей шмерци.

И так, як обещал у своим тестаменту своим священником, же іх нігда не забуде, вериме и у так име певки, же не забуде ані нас шикким, цали свой руски народ.

Странсла аме сього заступника, найбекшого на зема, але такогo яке достака на небе пред Господом Богом. А пащо ценя молитви на Його гробе буду ше горе двигати су Ньому, да пред престолом Божиим не забуде тих, за котрих жид и цали свой живот робел: сього владичество и свой руски народ.

Висная Му память! (кв.)

Одлужме ше його памяти.

Похойни владика Дионизий не бул лем Пастир, Учитель и Отец своей старши и своих ширних. Його діялованя обшало шикки галузи народногo живота. Вон ше старал о шикким и о ширних и при нас Русиних-Українцях у Югославїи ніч ше не стало, аїч ше не основало, ішє ше не скончало през Нього: през Його поради и упутї, през Його матеріалней та моралней помощи. У каждей нашей культурно-просвітней и економекей організації видно шлїди Його праця, Його покаян.

Зокрема велике ствареня докладав владика Дионизий за школованя дзецох. Вон сам у каждей нагоди, при нацвезаню своих парохийох, розматовал ше бл дзеца, котри кончили основну школу зос добрим успіхом и указовали таялат за науку, и старал ше, же би вони поставили науку. Дзе требало придобити за те родителюх, Вон то аробел, цє родителюх були худоби, Вон ше остарал да трошок будзе до мекши, а найчастейше школовал их о своїм трошку. Правиль, владика Дионизий у першим шоре старал ше, же би ошколовав по лєней священникох, але ше ровко старал и за шикких других. Так на пр. Вон през велї роки давал цїлє утримованя у своей резиденції у Країєсдох школарох, цо кончили учительску школу. И тих,

котри ше приправили за священникох и мала прето велике полегченє у гроїндох школованя, а повейше прешли на други студїї, — Вон не вохавал и на забувал на іх. Цо вешей, Вон ше и далєй и за іх старал и своєю им помоц указовал. Па и кед завершили своєю шикки, Вон на іх не забувал, за іх ше розматовал и при нагоди их зашавел. Но не лам то. У оститїх дзєвєд роках, на каждому познато, було у нашей держави ценно достац державну службу — то пре економеку кризу к ширраваню у бюджету. Шелї школовани мушели роками и роками чекати на место. Ту Владика Дионизий аробел надзвичайно велики стараня, же би цашо людзе цо скорей достац службу, а вельорва лем пре така сирани путованя до Белграду або Загребу. Исто так старал ше за тих, цо уж мали место, але дїдєе цїлєко од сьогого пароха, же би були премесени до сьогого краю.

И кед вешка ми Русини-Українци у Югославїи маво такє красне число школованих людзох, сьогий народней интелігенції — священникох, учительох, лікарюх, адвокатох, инженерюх, професорох и державних чиновникох шикких струкох, вец мушакє признат же найвекшу заслугу за то ма благопокойни владика Дионизий. И прето бул вон за наш народ лем Пастир и Учитель, — не лам Глава нашей Церкви. Вон нам бул шикким велики Добродїї, добри Отец и Вождь самого народу.

Та им, школовани Русини-Українци, не шикме остави лем при тїм, да благопокойному нашому Добродїїєви и Отцю, владикови Дионизийєви, признаваме тоти Його заслуги и да му за іх виклазуаме сього подякова. Ми ше Му мушимє за тото одлужити.

У оститїх роках владика Дионизий поробел велики стараня, же би ше за наших школарох основала язно патронати, конякти. То би велїм полегчало шкорованє, а у конякту под добру управу и надзором достака би добре моралне вихованє. Же то у шикких нашох часох особито важне то шиккожу яме. Як нам познате, у аришанк рину владика Дионизий а основал таки конякти за дзєчїта у Сьаскї. Пацїа и восподзїанїа шикерцї не допушело му да покує таки конякти за шиккох, гоч на так уж обєно поробел.

Дукам прето же нам, школовани Русини-Українци наша найвешня и найперши длужносц, да зос шиккимє силамє поробимє на тїм же би ше цо скорей основал конякти за наших школарох. На тот способ ми шкорованємє сьогий нацїоналїя обовязок, бо конякти за школарох то наша лєрша и шиккеша потреба, а на тот способ ми ше найдостойнїше одлужимє лїянїи нашого Добродїїа и Отця владика Дионизийа, бо таки конякти бул, як сем уж спомнул, у оститїх роках Його найвекше жаданя и стараня.

Прето: жертвуїмє шикки, жертвуїмє шекро за конякти руско-українских школарох на памятник Владики Дионизийа Народїю.

Ильєко Країцар, авд.

Писмо Дра Габра Костельника зос Львова.

О наших славним писателю проф. Дру Габру Костельнику, котри остал у Львовє под большевїцку владу, на каки аме до терас шикким висок. Не звали ше ані че и ище на животу и чи в ия шлєбодї. Терас в. Будакски у Петроїдох достака од шного готї писмо, котри ту пришлошкє:

Мрїки сон од Тебе два картки. Ми, сьава Богу, войну прешли през шикки. Живамє до терас на нашим старим мєстє. Здрїни аме шикки, але нєдє ище вич у доспєкї. Лєкує ой асєше, дзєвєди шєдєв на поспєлї. Озда знєш, же 25. XII. 1939 р. захоравала на шєрцє, та так дотєраз. Уж ходзєла през шєйєсї тїкнї терас баш рок, але сєбє нєцко дзєдє, бо ше брала до работи, за ашї тєди достака втєк. Дзєдє шикки ходза до шиккох. До терас аме ище на бєлованїа. Бог вошлїг. Поздравлїмє шикких Яє обидвоїко, мадер и Тебе. Пшї ми частейше. Шикки ашїно владикєше на сьогий мєстє. Церкїа не рушакї. Твої батї Габор?

Бара нас радує, же наш гост и учени жид и ше може опстат под большевїцку владу. Народ сьогий заслуживих людзох на олуца и гє да им зашкуч. А большевїци, шикатра за терас, ше лем притавєл, або ше бої отворєно рунєд нашо церкїа, би у Галачкїи народ сьєдєма и шєврдї.

Даскельо слова родичом.

Жє темєлє сьогийо вихованя дзєцко достака у сьогий домє од сьогий родичох, уж шикким добре познато. Але при тїм найважнїше, як дом и родичи бераня сьогийо длужносц на покєданїю темєлє будучносци сьогийо дзєцка? Чи ест можєбуч даяки шикки у кей работи у кельє их ест, котри су и як би их ше могло попрашїа?

Дом и школа.

У першим шоре в ствар през хторей ше успішни воспитанїи дєпрєс не може задуман. Тотє ствар то потребна биза медзи домом и шиколоу. Нашо родичи посидєло дзєцко до шикколи, часто лєм зос шикки бєцєй раз прєсто зато, же мушє.

У кельє то пошлє, думало, же того часу, кед дзєцко прєкроси шикольскї праг, прєстава их старанє о нїм: — у воспитанїи пошлєду. Нашлїдєки такогє поступованя нашо уж познати. На концє рока шиккола и учитель дїнєдєлє прє не успєх дзєцка у шикколи. Тоти исти, хтори глєдєло кривїца прє не успєх у шикколи, не напшї за потребу, да гоч лєм даскельє раз у року достака од шикколи информації о напредованїю их дзєцка. Рєсудзєцє и побєдзєцє, цо у тїм случайє треба да знєши нашлїдєки?

Друга вєднє ствар, хтора нам не служи на поцєшєнє а, же ше у бєцєй случайєх сьєбє шикколи несвидєдомо па и сьєдєдомо шикки у домє од страни родичох и то прєд сьамим дзєцком. «Шо тебе учитель гуторєл, то не важнє», мож цїц прєшварки родичох. Подумайтє сєбє, аки то будє шиккїдєки од такогє вашогє поступкє? Визовно не пошїши. У першим шоре за вєшо дзєцко, учитель, а найважнїше за вєс сьамїх. Тотє исте дзєцко прєд хторим сєбє пошїжєли нєшкє повєсєу шикколи, будзє на штєго и вєс мєло уважєлєц. Цо найгорше: успєх у тїм случайє не може бєтї пошїжєлєцї.

Знємо, же бєлї од нас побєдзє, же бїнєу вєльєрєл шоши и шиккола. У кельє би конєкє обєстєвало моменталнє шєпорєшєдєнє мєдзи домом и шиколоу, боно ше мушї рєшїцє так, да дзєцко не будзє учєснїк у тїм рєшєнїю. То такт вїхованя прєз котрого нег успєху. Шиккола зос сьєбєй страни дєбє и прєдлєдє, да ше важкє питаня рїшїи на тот способ. А яб ше гєлєсєн, кєд дом вєстєлє не у зблєзи зос шиколоу.

Ходзєнє до шикколи.

Трєца ствар, хтора ше тїж доси практикує у нас, то доси шєшорєбє посидєнє дзєцка до шикколи. Пшїши тому сє у бєлєшнїи матеріалнєй природї. Дзєцко не може нацїїїшєлєц шиколоу, бо не цам сьамогє сєбє. Зос нїм розпокагаю Його родичи. Познати ми случай, же дзєцко прїдєлє прєшїрєл до шикколи крївоїм нєбємбєра, а бїдзє зос нєї початком апрїла. Найважнїше у тєї стварї, же и па тот час не ходзї шєрєбє до шикколи. Питам я вас, чи у тїм случайє можє бєтї успєху? Я розвїлїм чєжнї Зпшїтєснїи помагал прєдшїлїх родичох, прє котри вони так розпокагаю зос долє сьогийо дзєцка, але то ище нєдовєлєнїи причини, прєд котримє би іх рєдєтєлєвєкєска сєвїснє жєнєла покєлївїтї.

Частєрєл дзєцко прїходзї прєз нужнєо потребнїх стварох до шикколи. Дєкєдє не прїносє ані таблїчкє прєсто зато, же родичи барє мєло дєбєло за нєго.

Нєрозумнє любов.

Ише сьєма стварє Родичи у сьєбєй силнєй любовїи частєрєл прємєтєра шєбнї стравїцї сьогийо дзєцка, боно за іх прєз шикки, цо наспєрєдї не мушї так бєтї. Такє дзєцко прїлєлє до шикколи, у хторей сє шикки бєднїи и рєшєднїи ше, же бєцєйєрєл будзє оштрєфанє. На тот вїсєлєк родичи ше бєцєйєрєл нєшєтрєбнєо прєплєдє, цєрєдєлє и так далєй.

Данєко би нас олдєдєло, кєд би зємє процїтнїх стварох наведлї шєцєо дзєцї. Главнє є у тєї стварї, же ше дом и шиккола не дошїшєло у вїхованїю, а бєз того нег, ані не може бєтї подполногє успєху у добрим вїхованїю дзєцох.

В. П.

ШОВО РІДНА, ШОВО РІДНЕ,
ШО ВАС ЗАБУВАЄ,
ТОЙ У ТРЄДЯХ НЕ СЕРДІТЬКО
АЛЕ КАМІНЬ МАЄ

ЦО НОВЕ У ШВЕЦЕ

„Норвежка ще не поклоні немецкій силі“ — такими словами одповед Норвежкн краљ Гакон немецкому посланику Брадауеру на його вимогу, да ще Норвежка припада шкату Немцох. Таки одиит едишо достойни едного краля, котри живе не лем за себе, але у першим шоре за свой народ. И Норвежка ще бери у своїх високих горох проци немецких нападомох, а кед буде и звладана, и страці свою шлебоду, не страці свою щест и славу.

Английци у Норвежкей. По нападу Немцох на Норвежку, Английци такої виявили, же приду Норвежкей на помоч. И наисце о даскельо дні вони на велих местах у Норвежкей привели своєю войско и нападли Немцох. Немци у Нарвику цалком одромити од других Немцох и мрива не кед бы приду ледо сиджун до Шведскей. Главна борба поази ще коло норвежкей престолниці Осло и при Тромсдзему. Резултат ище не познати. Норвежка цага покрита з високими гороми, ровней землі дні цет и розуми ще, же на таким терену войоване идзе барз помачи.

Зарумивше то, же Немци цале време твердзели, же Английцом ще не удало закиднун дні еднє место на норвежкым морскым брегу, а тероз немецка команда уж єви о борбох з англійским войском на велих местах у Норвежкей.

Англійски утрати на морю. Немцки повиши цину же за 12 дні борби на морю коло Норвежкї Английци страцели дас 90 есени и транспортни падї. Але сама немецка уредоца атензила за вистки твари, же тотє шифра, англійских утратох службено ище не потвѣталена. На другой страни з Лондоу маво, же Немцка у тих борбох страцела третищу своєї новей флоти, межи иншим найвиски своєю ладї «Інайсенау» «Шар-

По шмерци Владики Дионизия.

Глас о наглєй шмерци лютото Владики, котра го посцагла исмодавнано у Мриволю полю 14. априла, розширела ще фрншко по цалей держави и товци новини явели тоту смутну вистку. Католички войни як: Хрватска Стража, „Катол. Тидник“, „Хрватска Обрана“ привели и цехии статї о животу и ділах нашото рускодо владики, „Катол. Лист“ привяел пельку статю проф. Янка Обершкото о животу и ділкюси нашото найвекшого человека. Велики любяньски дневник „Словенец“ видруковав красну статю любяньского

владики Дра. Рожмана, котри бул и ли хованю владико у Крижевцох. Тоту статю привяшеле у идущим числу.

Зос шиккого цисня у новпох лем ще далєй прешведчуоме, же аме страцели великого человека, таког, яки ще виї кидлих сто роки не появи у великих народзе, а на у такей малкей гарсточкї, як цо є наша рускоукраїнска у Югославїй. Наисце аж тероз подполно спованаме, кого аме мали и цо аме страцели.

Вельо и превяшє!

ВОЙНА У НОРВЕЖКЕЙ

Анганта помача Норвежкей.

Днєли аме уж, же Немци напали на Данску и Норвежку. Данска ще Немцом придала без одлору (не була иоружена), а Норвежка ще инки спротивела великей силї и борба у Норвежкей тероз найощтрєйша. Такої же Немцями послани до Норвежкей своєю войско и вони ладї Англия и Французка. Немци з початку буле лютє, але тероз бара прикро. У паморекей биткї при Нарвику

страцели Немци третищу своєї новей флоти Английци и Французи восглаю непрестано ноде войско до Норвежкей и євинокї Немцох вос шикких стракох. Нейтрални воєни фахници твердза, же ще Немци у Норвежкей не годни автрїлєи, бо не маю снтурней авїан на морю зос Налецку и зато вони битку у Норвежкей куша страци, гоч як вони добре приготуєнє. („Време“ 25. IV.)

Зос домашней политики.

Службено буле явлено, же влада одредзєла бывшому премиєру Милану Стояновичеви ставне место биваня, а котрого ще вони не шме румєц. То врабєне пре його прикипєнє терашньому ставу у Югославїй, єсєбєно

же ще процївел рєшеню горватского питаня. Слично буле одредзєне место ставшїго пребишия и бывшому янїстрови Ачимовичеви. — Иншак у нукашней политикї нєт вїч новогє. („Време“ 24. IV.)

оружєе у войни, ик ще скорєй думало. То доказала терашня война. Страшнї бомбардєре лєк у войни великей держави з меншу и слабишу (Немецка и Чєска, Польска, большевїти и Финска), але кед воює днє велики держави, бомбардєри маю меншу и неодлунну ролю. Так наприклад немцки бомбардєри не могли пачкєдзїц Английцом до терал на морю, а на сухим лєи не пробовали дацє зрєбїц, бо знали, же ще им з єдну меру враци. У терашней войнї одлуча не немцки бомбардєре, бо и французки и англїйски бомбардєре не горєи од немцєких, але одлучи войну зложєе войованє сухоzemного войска и войнєй морскєй флоти.

Война и швет

На войну пали швет уж яков навикнун и бул досє мирєи. Немцє стрївнєла тероз войнє у Норвежкєй, на котру Немци напали. Вони перши зачили даєни норвежкї парощи але тероз анганта послала своєю войско же би Немцох зос Норвежкєй «вїкурєла» и уж почали велики битки межи євнїма и друтїма. Немци ще не годни потрїмац, бо зос антанту трїма и норвежка влада и краљ. Трїмало их за євнїкох и гражєнькох, а Немцох як несправедлївих нападателькох.

Чи ще у Норвежкєй одлучи терашня война не мож ище повєсї.

Французка и Англия на штрєоземнїм морю. Тотї два держави лєи знац Италїй, же не догуца вїлоккого мєлєнїя терашнього стану на штрєоземнїм и Адранским морю и же ще бду трїмац Италїю за нейтралїту, кед би вона спрєбовала гоч у якей формї завїац даяки фалат Юго-восточного морского брєга. (Обзор 24. VI.)

Шведска дочєка Немцох з оружєем. Време од 24. априла ишє, же у цалєй Шведскєй влада велики єспїр. Чєха ще, же Немци нападнє на цє, як нападєи на Данску и Норвежку. Але шведски повншї пїшу, же цали шведски народ — 7 мїлїонї — будєе ще з оружєем одлучєи борнї праци каждого, хто ще усуднї нападнун на його шлєбоду. У немцєких думках на Балтїйским морю наррєкї Шведскєй Немци трїмаю вельо войска, котрє готєе на ладьох и чєка за дальши транспорт. А кедзє?

Наша держава

Югославия и большевїци. До терал наша влада не познато не приєавала большевїцку владу у Москвї. Терал янєно службєно, же 20. априла пошла до Москвї наша торговска делегация, котра на заклучнї зос большевїцку владу торговску дєлєгєрку, то значї, дєлєгєрку о торговнїи межи Югославїю и Москвю.

ВАЛАЛСКИ ВИБЕРАНКИ у Хорватскєй. Хорватски бак, д-р Шубєтїч видїл наредбє за валалски виберанки у Хорватскєй. Виберанки будє явєлєсьє, 19. маї. Гласєи будєе явєсє. Нїчєлнїка (бїрова) будєе цїбєрєц валалски одбор одрємо, а не будєе тот, котри бул перши на листї. Бїровох може буц и єсєба, котра не члєи валалского одбора. Лїста, котра достанє найвєсєй гласї; (рєлатївнєу вїкнїнєу), дїстаєнє трєцїну одборнїкох, а остєи двє трєцїнї дєлєя ще пропорцїонално на шїцкє листї.

КОНТРОЛА СТРАНЦОХ. Видяки вони наредбї о пошнтрєней контролї над цудзїма державлїянами у нашєй державї. Каждї странц мушї бївац лєм у тїм мєсєе, дєє ма право бїваня, а за каждє путованє мушї мац одобрєнє од политїчєсєй власнї. Слично наредбї видяни у Болгарскєй и Румунскєй. Зос тїм ще єдє прєпрєчїц цудзє шнїфєлєжє.

СТАРИ ПЕНЄЖ од 1 Д. врєдєл лєм до 20. априла. Кто го ище ма, може вїмєнїц за новї лєм у порєскєй управї. — Стари пєнєж од 20 Д. врєдєи лєм до 30. апр. Меркуїтє!

ТРЕБА ШЕ ЧУВАЦ ПО ВАШАРОХ И ЖЕПОМ. Явєю зос Зомборї: 1. април стрїмєл ще яри вїсєар. Немєцк Бєшнєж, 52 рєтнї газдї зос Цєвєвєцє прїшєл тїж на вїсєар и упознєи ще зос Мєлану Т. єднє рускоинєрєстурєску жєну, котра го одрєвєдєла до єднєй зомборєскєй карчмї. Нарєдута по тїм зос Бєшнєжєвєкєй жїкї пула гласї за покєц. Пєшєвєлє не готє Мєлана и вїкрїповєдєлє, же єв Бєшнєжєкє у хїжї нападнєл, почал єв дєвїц, украдєл од нєй нєнєжє и єспєкєл. Политїцїє прєчєлєла Бєшнєжєкє и прїдалєи цєлу євєар суду.

хорст» и «Адмирал Шер» котру понюшїмє тє на снїкї.

Вїнєнєно зарабєванїх. Зос Финсскєй явєю, же ще уж почало вїнєнєвованє зарабєванїх нєжкох у фїнско-болшевїцкєй войнї. Болшевїцкї уж пушєли 670 зарабєванїх Фїнцох, а Фїнци 3000 болшевїцкїх войкох, навкєльє ще вони єлєли назад до «раю» вранцї.

Бомбардєр не таки страшнї. Англїйскї новини «Дейли Регєс» вїлєу, же бое-на авїация, бомбардєре, не таке страшнє

ПОВОЛАНКА

на X. шпорозу рочну главно складку часоох Рускей Кредитней Задруги а. о. в. у Миклошевцох, хтора ше отриме на треди дзень Велькей Ноци т. в. 30. априла 1940. року на I. годзину исполдано у Проксвтивим доме зос слѣдуючим порядком:

- 1) Привит председателя;
- 2) Выбор оверзательох и секретарох;
- 3) Звіт управного одбору;
- 4) Звіт надзорного одбору;

5) Одобрены выключник рочних рахункох за 1939. рок и разрешены управному и надзорному одбору;

6) Выбор по двоих членох до управного и надзорного одбору;

7) Предлагения и случайности.

Кед би ше складка не могла отримати у заклучивши час пре недостатна число членох, отримати ше на два годзине по пранилох.

Мих. Гирйоватий, председатель.

Цена зарну.

Жито	260—265
Кукурица	190—195
Ярс	195—200
Овес	180—184
Пасуля	415—420
Отруба	152—157

ПАВЛО ЯРОШ, Трияни — код Кошарца (Врбаска бановина)

Гледя наместело на шилсера-ковача.

Биланца Рускей Кредитней Задруги а. о. в. у Миклошевцох.

МАГТОК		ДЛУСТВО	
Пошички	74.736.50 ден.	Задружан удѣл	12.200.— ден.
Тек. рах. Жит. Задр.	5.150.—	Шпоров. уложки и углавн. камата	46.882.75
Застави кам. облигации	2.615.75	Тек. рахунок Шид	45.600.75
Удѣл у Задр. Свези	1.000.—	Тек. рах. З. Свези	10.—
Удѣл у Жит. Задруги	300.—	Предлагения кам.	217.—
Удѣл у Шиду	300.—	Невыплацен кам. удѣл	1.836.—
Тек. рахунок ПАБа	22.543.41	Резерви фонда	1.840.—
у 3% облигаций	502.—		
Недостаток	408.84		
Готови денг. 31-XII-1939.	946.25		
	108.586.75 ден.		108.686.75 ден.

Рахунок росходу и приходу.

РОСХОД		ПРИХОД	
Выплачен кам. облигации	174.50 ден.	Уплачен кам. облигации	6.003.— ден.
Углавн. кам.	1.814.25	Предл. кам. пок. у 1938. за 1939. р.	242.50
Предлагения кам. пок.	317.25	Заставля кам. пок.	2.699.75
У 1938. р. застали кам.	1.732.—	Каж. тек. рах. Жит. Задруги	400.—
Кам. тек. рах. Шид	8.458.—	З. Свези	312
З. Свези	0.80	Уписания	70.—
Управ. тропики	1.823.32	Управни приход	1.035.50
Рентни порез	31.75	Кам. од ПАБа	989.91
Розл. на тек. рах. ПАБа в месей прироста	63.25	Привенит зос резерви на поровнана	
Одписане на земл. длуствох по оданки	2.297.—	25% одпису на земл. длуствох	10.902.—
Одпис 25% землед. дл.	10.902.—	Недостаток	408.84
	22.544.62 ден.		22.544.62 ден.

У Миклошевцох, 31. децембра 1939. р.

за кнговогательство: Яким Костельник.

Управни одбор: Гирйоватий Михайло, председатель, Бучко Дюра, подпредседатель.

Рамак Петро, Палуга Дюра, Гивнал Янко.

Презирение и у шоре избавене!

Надзорни одбор: Гирйоватий Никола ст., председатель, Бучко Янко, подпредседатель,

Тиронис Мня, Хома Дюра, Руско Митро.

ПОЗОРИ

У мой тарговиш скла вст вельки набор: склянной и порцелановой судачини; святки обрам. лажни, тачон, жвератка, электр. силлица и луестери. Пирмак слики на урамльоване, кладети скла до стери и ковах облакох. Шкохо по изступшей цене може достати лем теде, кед ше обрацше до

Дюри Петькового,
тарговица сила у Р. Керестуре.

Кому треба доброго

ВИНА И ПАЛЕНКИ

за Вельку Ноц, свадоби, питавки и други агоды, може вше достати у мене у картам и у фирми, когру я заступаю.

Заметьайте: — Добре ВИНО и ПАЛЕНКУ у лешних и менших количках може достати лем у

Янка Бодянец-Давидового,
кчмари у Р. Керестуре.

БИЦИЛИ,

МАШИНИ ЗА ШИЦЕ

у вельким вибору по найтуншеи цене у

ПАП СЛАВКА

Руски Керестур.

Зос больем и смутком явме, же ше поначело Господу Богу поведати нагло и исподзивно гу себе слугу свойого, а нашого брата, бича и шовгра

ПРЕОСВЯЩЕНОГО
Дра ДИОНИЗИЯ НЯРАДИ-я
владику крижевского.

Преселел ше Вон до вичности 14. IV. 1940. року у Мрзлом Полю (Жумберак) у 66. року живота под час своей апостолскей работи на визиташѣ парохийох.

Мертве цело Владиково превезено було 15.-17. априла до Крижевцох, а отамель до свойого родзеного выладу.

19. априла у керестурскей церкви положене Його мертве цело на вични одпочивок.

Со святими упокой, Христе, душу архиерея Твогго Дионизия идѣже нѣст болѣзнь, ни печаль, ни воздыхание, но жизнь безконечная.

Руски Керестур, 19. IV. 1940. р.

ВИЧНАЯ ЙОМУ ПАМЯТ!

О ЖАЛОСЦЕНИ:

- Брат: Михал зос жєну Олигу и дзєцком Галу.
- Шестра: Гаяя з мужом Варяк Михалом и сынок Денчилом в фамилию.
- Шестра: Маря з мужом Дулаш Янком и дзєци Дюра и о. одбор зос фамилию.
- вд. пок. брата Яка: Юля зос дзєцки Янком, Мелану з мужом Гербут Мафтейом и дзєцки з Иринку зос мужом Орво Йовгеном и дзєцки.
- Братяни: Михал, Янко, Денчи Пад и Янко Турински и их фамилии
- Шанка фамилии Гирйоватова и Гуржджакова.

Зос вельким смутком явме, же ше поначело Господу Богу поведати нагло и исподзивно гу себе слугу свойого, а нашого шкрявнителя и велького добродѣя

ПРЕОСВЯЩЕНОГО
Дра ДИОНИЗИЯ НЯРАДИ-я
владику крижевского.

Преселел ше Вон до вичности у Мрзлом Полю (Жумберак) 14. IV. 1940. р. под час визиташѣ парохийох у 66. р. живота, а 26. року владикованя. Родаени с у Р. Керестуре 10. X. 1874. року.

Мертве цело Владиково превезено було до Крижевцох, а отамель до свойого родного выладу Р. Керестуре, и 19. априла було поховане у церкви. дзе будзе вично спочивати межи своим народом за когри жил и умар.

Високого нашого Покровителя будземе ше вично з благодарнишю злогодовати, а Його благодѣй и племенитей души Господь Бог най да вични покой.

Со святими упокой, Христе, душу архиерея Твогго Дионизия идѣже нѣст болѣзнь, ни печаль, ни воздыхание, но жизнь безконечная.

У. Р. Керестуре, 19. IV. 1940. р.

ВИЧНАЯ ЙОМУ ПАМЯТ!

Руске Народне Просвितне Дружтво.